

375L0716

Nr L 307/22

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

27.11.75

RÅDETS DIREKTIV

av den 24 november 1975

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om svavelhalten i vissa flytande bränslen

(75/716/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Genom de lagar och andra författningar som tillämpas i medlemsstaterna fastställs gränsvärden för svavelhalten i flytande bränslen. Dessa bestämmelser varierar från den ena medlemsstaten till den andra.

Olikheterna i dessa föreskrifter medför att oljebolagen inom gemenskapen måste ändra den högsta svavelhalten i produkterna beroende på vilken medlemsstat som försöks. Olikheterna utgör således ett handelshinder för dessa produkter och påverkar därmed direkt den gemensamma marknadens upprättande och funktion.

Vissa medlemsstater har underrättat kommissionen om program för att begränsa och successivt sänka svavelhalten i bränslen, för att på så sätt minska svaveldioxidutsläppen.

Med tanke på att svavlet i vissa flytande bränslen beaktansvärt påverkar människors hälsa och miljön, är det nödvändigt att svavelhalten i gasoljor successivt sänks avsevärt på gemenskapsnivå, med beaktande av de nämnda programmen.

Detta direktiv utgör ett första steg för att minska svavelhalten i flytande bränslen och gäller endast för gasoljor.

Hänsyn måste tas till de tekniska och ekonomiska konsekvenserna av att minska och begränsa svavelhalten i gasoljor och till de lokala förhållanden som råder i medlemsstaterna. Det är därför nödvändigt att från och med den 1 oktober 1976 skilja mellan två typer av gasoljor, en för allmänt bruk och den andra för användning bara inom vissa områden, som får anges av medlemsstaterna.

Genom ett förenklat förfarande bör svavelhalten kunna ändras från och med år 1980 för de två typerna av gasoljor. Syftet med denna ändring skall vara att beakta utvecklingen under de närmaste åren av miljöskyddskraven eller avsvavlingstekniken, eller betydande förändringar av den ekonomiska situationen inom gemenskapen i fråga om råoljeförsörjningen. En sådan ändring måste dock beslutas före den 1 oktober 1977, eftersom branschen flera år i förväg måste känna till vilken svavelhalt som skall gälla för att kunna utarbeta planer för avsvavlingsanläggningar.

⁽¹⁾ EGT nr C 76, 3.7.1974, s. 46.

⁽²⁾ EGT nr C 16, 23.1.1975, s. 6.

En plötslig förändring av råoljeförsörjningen som medför att den genomsnittliga svavelhalten ökar kan, med tanke på den tillgängliga avsvavlingskapaciteten, äventyra försörjningen till konsumenterna i en medlemsstat. Det synes därför lämpligt att tillåta en sådan medlemsstat att, om vissa villkor är uppfyllda, i fråga om den inhemska marknaden avvika från de fastställda gränsvärdena för svavelinnehåll.

Det andra steget i programmet för att minska svavelhalten i gasolja medför särskilda tekniska och ekonomiska problem för Irland. Ett tidsbegränsat undantag för Irland kan inte förväntas leda till negativa effekter på handeln med gasolja, eftersom raffinaderianläggningarna på Irland för närvarande endast delvis uppfyller den inhemska efterfrågan på gasolja och eftersom en eventuell framtida export från Irland till en annan medlemsstat måste ske med beaktande av de bestämmelser i direktivet som gäller för den senare medlemsstaten. Irland bör därför beviljas fem års dispens när det gäller att uppfylla kraven i det andra steget.

För att fastställa svavelhalten i gasoljor som släpps ut på marknaden bör kontroller utföras. En enhetlig metod bör antas för detta ändamål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I detta direktiv avses med:

a) gasolja:

varje petroleumprodukt som omfattas av underrubrik 27.10 C 1 i den allmänna tulltaxan (utgåvan av den 1 januari 1974) eller varje petroleumprodukt som på grund av sin destillationsgräns tillhör kategorin melandestillat avsedda för användning som bränsle och som till minst 85 volymprocent, inklusive destillationsförluster, destillerar vid 350°C;

b) gasolja av typ A:

varje lågsavlig gasolja vars användning ej är föremål för restriktioner i medlemsstaterna;

c) gasolja av typ B:

varje gasolja avsedd för användning i områden:

- där föroreningarna av svaveldioxid i luften vid marknivå är tillräckligt låg, eller
- där gasolja svarar för en försumbar andel av svaveldioxidföroreningen av luften.

2. Punkt 1 skall inte gälla gasolja som:

- används i kraftverk,
- används inom sjöfarten, eller
- finns i bränsletankarna i sådana fartyg för inre vattenvägar eller sådana motordrivna fordon som färdas från ett område till ett annat eller överskrider gränsen mellan en icke-medlemsstat och en medlemsstat.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att:

- gasolja av typ A endast kan släppas ut på marknaden i gemenskapen om halten svavelföreningar, uttryckt som svavel, är högst 0,5 viktprocent från och med den 1 oktober 1976 och högst 0,3 viktprocent fr.o.m. den 1 oktober 1980,
- gasolja av typ B endast kan föras ut på marknaden i gemenskapen om halten svavelföreningar, uttryckt som svavel, är högst 0,8 viktprocent från och med den 1 oktober 1976 och högst 0,5 viktprocent från och med den 1 oktober 1980.

2. Om miljöskyddskraven eller avsvavlingstekniken påtagligt förändras eller om den ekonomiska situationen i gemenskapen med avseende på råoljeförsörjningen förändras avsevärt, får kommissionen på eget initiativ eller på begäran från en medlemsstat föreslå att den svavelhalt som fastställs genom punkt 1 ändras från och med den 1 oktober 1980. Rådet får besluta om sådana ändringar med kvalificerad majoritet senast den 1 oktober 1977.

3. Om en plötslig förändring i råoljeförsörjningen medför att oljans svavelhalt ändras på ett sådant sätt att försörjningen till konsumenterna äventyras på grund av bristen på tillgänglig avsvavlingskapacitet, får en medlemsstat tillåta gasoljor inom sitt territorium som inte uppfyller de krav som anges i punkt 1. Medlemsstaten skall genast underrätta kommissionen, som efter samråd med övriga medlemsstater inom tre månader beslutar om undantagets varaktighet och villkor.

4. Tillämpningen av punkt 1, såvitt gäller det andra steget i programmet för att minska svavelhalten i gasolja, får av Irlands regering uppskjutas till den 1 oktober 1985.

Artikel 3

Medlemsstaterna får genomföra åtgärderna enligt artikel 2.1 snabbare än vad som där föreskrivs.

Artikel 4

Från de tidpunkter som fastställs genom artikel 2, och med beaktande av artikel 3, får medlemsstaterna inte med åberopande av svavelhalten förbjuda, begränsa eller hindra att gasoljor som uppfyller kraven i detta direktiv släpps ut på marknaden.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall fastställa inom vilka områden gasoljor av typ B är tillåtna. De skall informera övriga medlemsstater och kommissionen om sina beslut och om skälen för dessa.

Artikel 6

Kommissionen skall övervaka tillämpningen av detta direktiv, särskilt i fråga om artikel 2 och 5, och skall, när så krävs med hänsyn till nya uppgifter som blir tillgängliga om nivåerna för svaveldioxidförorening i luften och beroende på hur arbetet med att fastställa luftkvalitetsmål inom gemenskapen framskrider, utarbeta lämpliga förslag senast den 1 oktober 1980.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att genom provtagning kontrollera svavelhalten i gasoljor som släpps ut på marknaden.

2. Den referensmetod som skall användas för att fastställa svavelhalten i gasoljor som släpps ut på marknaden definieras i Europastandard EN 41 (första utgåvan, november 1975).

I avvaktan på att Europastandard EN 41 träder i kraft skall kontrollerna och den statistiska tolkningen av resultaten av kontrollerna utföras i enlighet med den standard som används i det land inom vilket territorium gasoljorna släpps ut på marknaden.

Om en nationell standard saknas, skall den statistiska tolkningen av resultaten av de kontroller som gjorts för att fastställa svavelhalten i de gasoljor som släpps ut på marknaden utföras i enlighet med standarden BS 4306/1968, "Application of precision data to specifications for petroleum products".

Artikel 8

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom nio månader från dagen för anmälan och skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 november 1975.

På rådets vägnar
B. VISENTINI
Ordförande